

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5966

гр. София, 07.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 149 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА Н. ДИНЕВА ИЛИЕВА Гражданско дело № 20241110105734 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Глава двадесет и четвърта от ГПК.

Делото е образувано по постъпила искова молба с вх. № 30914 от 31.01.2024г., подадена от Я. Г. Д. срещу Г. Т. Д., с претенция за заплащане в полза на ищцата на месечна издръжка в размер на 900 лв. С исковата молба се твърди, че ищцата е пълнолетен учащ във висше учебно заведение, като същата е на навършени 23 години. Ответникът е неин баща, като същият е на 82 години. Притежава апартамент в гр. София. Твърди се, че родителите на ищцата са в развод, като бащата е напуснал апартамента, в който живее и Я. Д.. Ответникът искал да се разпорежи с имота.

В исковата молба е инкорпорирано искане за налагане на обезпечителна мярка „Възбрана“ върху недвижим имот, собственост на ответника, представляващ: „апартамент №4, находящ се в гр. София, ул. „П.“ №, ет. “.

Нормата на чл. 389 от ГПК предвижда, че обезпечение може да се иска до приключване на съдебното дирене във въззивното производство по всички видове искове, поради което и СРС намира молбата за допустима.

Софийски районен съд, като взе предвид разпоредбите на закона и исканията на молителя, намира следното:

На основание чл. 391 от ГПК обезпечение на иска се допуска, когато без него за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението. Съгласно разпоредбата на чл. 392 от ГПК по искове за издръжка се допуска обезпечение и без да се спазват изискванията на чл. 391 от ГПК. Молителят, освен това, следва да посочи ясно и недвусмислено обектите – конкретните имуществени права, обременяването на които се търси, тъй като ефектът на обезпечителната защита и неговото отражение в правната сфера на ответника изискват точно насочване на обезпечителната мярка върху конкретно

имущество на длъжника – чл. 397, ал. 1 от ГПК.

Съобразявайки гореизложеното и при преценката за адекватността на поисканата обезпечителна мярка, съдът намира следното:

Съгласно чл. 392 ГПК, по искове за издръжка се допуска обезпечение и без да се спазват изискванията на чл. 391 ГПК, последният визиращ част от горепосочените предпоставки – наличие на обезпечителна нужда и вероятна основателност на иска. Съгласно изр. 2 на чл. 392, в тези случаи съдът може и служебно да вземе мерки за обезпечение на иска. От логическото тълкуване на изречение първо във връзка с изречение второ на чл. 392 ГПК следва, че разпоредбата касае случаите на обезпечаване на искове за издръжка на ненавършили пълнолетие деца, при които задължението на родителя да дава издръжка е безусловно - само с оглед интереса на ненавършилите пълнолетие деца законът допуска изключение от диспозитивното начало и възлага на съда правомощия в защита на този интерес, вкл. като се самосезира.

Настоящият случай не е такъв – ищцата е на 23 години и претендира издръжка като пълнолетен учащ се във висше учебно заведение-в Национална музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“. Касае се за издръжка на пълнолетно лице, което поначало е длъжно само да се грижи за издръжката си, поради което и законът в тези случаи задължава родителя само в случай, че може да дава издръжката "без особени затруднения". т.е. задължението на родителя не е безусловно, каквото е това към ненавършилите пълнолетие деца, а във всеки конкретен случай следва да се преценяват възможностите на родителя – неговите доходи, като се отчетат и задълженията му.

В случая ищцата не е ангажирала никакви доказателства за доходите на ответника, който към момента на подаване на иска е на 82 години и следователно не е в трудоспособна възраст и не реализира доходи. Поради това не може да се направи извод, че исковете са вероятно основателни, а при липсата на една от кумулативно изискваните предпоставки молбата за обезпечение следва да бъде оставена без уважение като неоснователна. В допълнение следва да се посочи също, че целта на обезпечението е да се осигури изпълнението на решението, което евентуално ще бъде постановено в полза на ищеца, а не чрез ограничаването на правната сфера на ответника последният да бъде лишен от възможността да се разпoredи със собствения си имот. Противното би означавало злоупотреба с право от страна на молителя.

Предвид гореизложеното се налага извода, че исканата обезпечителна мярка не следва да бъде допускана, като молбата следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 389, вр. чл. 391 от ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба за допускане на обезпечение, чрез налагане на възбрана върху "апартамент №4, находящ се в гр. София, ул. „П.“ №., ет. .“, инкорпорирана в искова молба №30914 от 31.01.2024г., подадена от Я. Г. Д. срещу Г. Т. Д. с искане за присъждане в полза на ищцата на месечна издръжка на сумата от 900 лева, считано от една година преди датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване-искове по чл. 144 СК и чл. 149 СК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на молителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____